

ning og en typisk borgerlig holdning, at man gik ind for, at man også skulle straffe på det her område og selvfølgelig også lave sociale foranstaltninger på det her område – vel at mærke sådan, at den unge også har en forsvarer.

Så det er da naturlig sund fornuft at gennemføre et forslag som det her.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jamen det er jo også derfor, at CD ved forskellige lejligheder har sagt, at der for dem, der er under den kriminelle lavalder, selvfølgelig skal være de der sanktioner. Det kan f.eks. være, at man anbringes på en lukket institution. Det kan også være, at man tvangs fjernes fra hjemmet. Men der må selvfølgelig være nogle, og vi har også sagt, at det vil vi være med til at kigge på. Jeg nævnte to af dem her.

Så vi er klart parate til, at der også skal være en sanktion, selv om man er under den kriminelle lavalder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo vigtigt at se på, om der kan blive flertal for et forslag som det her, og dér kan CD godt blive udslagsgivende. Det er klart, at vi med det her forslag siger, at den kriminelle lavalder i dag er 15 år. Man kan tolke det her forslag derhen, at den kriminelle lavalder skal nedsættes til 12 år. Man kan da søreme også tolke det her forslag derhen, at man sætter den kriminelle lavalder op til 18 år og laver et særligt system for de 12-18-årige. Det er jo faktisk det, der er tale om.

Det er noget, vi er blevet inspireret til bl.a. fra USA, fra England, fra Frankrig, fra Tyskland, fra Italien, fra Portugal. Jeg kan nævne næsten alle europæiske stater plus USA og Canada. De har det her system. Hvad er det så, der er så galt i det? Det er dog svært at forstå. Vi er bare lidt umoderne her i Danmark.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførrækken.

Elisabeth Arnold (RV):

Unge mennesker begår kriminalitet. Det gør de desværre, og det gør de i alle lande. Alle lande har et problem, fordi de ikke kan behandle unge lovovertrædere på samme måde og efter samme

regler, som de behandler voksne, modne mennesker, som ved, hvad de foretager sig. Det er et problem, der er fælles for alle lande.

Det fremgår klart af det forslag, der er fremsat her, at man har søgt at løse det problem på mange forskellige måder. Jeg synes, det er en udmærket oversigt, der er i Dansk Folkepartis forslag, hvor man gennemgår en række forskellige landes konstruktioner af måder at behandle unge lovovertrædere på.

Landene har vidt forskellige traditioner, forskellige konstruktioner af disse ungdomsdomstole, og de har også forskellige holdninger til det at have en kriminel lavalder. Nogle lande har det slet ikke, nogle har den på 16 år, nogle på 17 år, nogle har den på 12 år, nogle har den på 21 år. Det er meget forskelligt. Mit spørgsmål er så selvfølgelig: Skulle vi ikke prøve at finde ud af, om disse forskellige konstruktioner overhovedet hjælper? Er der nogle statistikker over ungdomskriminaliteten, som viser, at disse konstruktioner hjælper, eller er der nogle, der er bedre end andre? For når de er så forskellige, så kunne man jo med rette spørge sig selv: Er der én, der er bedre end andre? Er der én, som vi skal vælge?

Det bedste spørgsmål af dem alle er jo: Hvorfor har Finland, Sverige, Norge og Holland ikke nogen ungdomsdomstole? Hvorfor har de ikke det? Der må jo også være en forklaring på, hvorfor vores nordiske broderlande og Holland ikke har ungdomsdomstole. Det kunne jo være, fordi man i øvrigt har et andet system, nemlig et tæt samarbejde mellem politi og sociale myndigheder for dem, der er under den kriminelle lavalder, hvor man griber ind med sociale foranstaltninger, med tvangsanbringelser, med andre former for foranstaltninger over for unge, der begår kriminalitet.

Det, at man er under den kriminelle lavalder, betyder jo ikke, at der ikke sker noget. Det er jo fejlagtigt, og det er måske en måde, hvor nogle af de helt unge kriminelle prøver at spille store over for deres omgivelser. De siger: Haha! Der skete jo ikke noget.

Der sker meget ofte noget i form af fjernelser og i form af anbringelser på institutioner, hvor der kan være ganske skrappes sanktioner involveret for den unge.

Så jeg synes, det var interessant, hvis vi i Retsudvalget kunne få nogle beskrivelser af, om disse ungdomsdomstole overhovedet virker, eller om den nordiske model i virkeligheden er god nok, for der findes jo lovgivning i vores social-